

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613234182
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613234182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľa P. E. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v A. G. Z. na ul. I. č. XX/XX proti odporcovi B. E. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu v A. G. Z. na Š. G. č. XXXX/XX zastúpeného JUDr. Elenou Penxovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí č. 5 za účasti matky Q. E. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v A. G. Z. na ul. I. č. XX/XX o zvýšenie výživného o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 1.7.2014 č.k. 15P 215/2013-49 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od odporcu pre navrhovateľa zo sumy 1.300 Sk mesačne na 100 € mesačne, ktoré zaviazal odporcu prispievať navrhovateľovi vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 26.11.2013 matke. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlhé výživné za obdobie od 26.11.2013 do 30.6.2014 v sume 407,42 € povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 20 € spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca v zákonom stanovenej lehote. Uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 205 O.s.p., pretože rozsudok považuje za nesprávny, lebo súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd pri rozhodovaní vychádzal z jeho príjmu od apríla 2014 744,08 € a od mája 2014 je jeho čistý mesačný príjem 686,85 €. Preukázal, že má mesačné náklady, ktoré musí nevyhnutne vynaložiť v sume 729,10 €. Prispieva navrhovateľovi aj nad rámec určeného výživného, okrem iného aj benefitom - cestovným lístkom v sume 850 €, ktorý navrhovateľ využíva na dochádzku do školy a vo voľnom čase, nakoľko on je zamestnancom J. J. R. A. a.s.. Citoval § 75 ods. 1 Zákona o rodine a poukázal na skutočnosť, že od apríla 2014 mal príjem 744,08 €, pričom tento príjem bol aj za príplatky za prácu nadčas, ktoré sú pohyblivé a záleží od toho, či vykonáva prácu nadčas a v akom rozsahu. Od mája 2014 má čistý mesačný príjem 686,85 €. Nesúhlasil so zvýšením výživného, pretože reálne môže prispievať na výživu navrhovateľa 80 € mesačne. Uviedol, že od XX.X. je navrhovateľ plnoletý, preto na základe toho bude splácať výživné priamo jemu. Citoval § 62 ods. 2 Zákona o rodine a navrhol odvolaciemu súdu zmeniť rozsudok tak, že zvýši výživné na 80 € mesačne a dlžné výživné za obdobie od 26.11.2013 do 30.6.2014 v sume 264,09 € žiada povoliť splácať v mesačných splátkach po 10 € spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ aj jeho matka sa vyjadrili k odvolaniu a navrhli potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Poukázali na to, že príjem odporcu od apríla 2014 bol v sume 744,08 € a od mája 2014 686,85 €, čo považuje za dostatočný príjem na to, aby prispieval na jeho výživu sumou 100 € mesačne. Skutočnosť, že odporca vyčíslil svoje mesačné náklady v sume 729,10 € považuje za nadštandardný spôsob života, pretože oni si takéto mesačné výdavky nemôžu dovoliť a žijú v spoločnej domácnosti traja. So svojou matkou z príjmu si pre seba nemôžu dovoliť žiadne veľké výdavky, pretože všetky finančné prostriedky sú plne využívané na chod domácnosti a na zabezpečenie potrieb navrhovateľa a jeho sestry. Cestovný lístok ako benefit, ktorý poskytol navrhovateľovi odporca jeho skutočný ročný poplatok činí 27 € a nie 850 € a odporca by takúto sumu nikdy neuhradil. Benefit závisí od dobrej vôle odporcu a nikto iný ho nemôže vybaviť, iba on. Od 29.4.2014 mu tento benefit zobral a odvtedy ho nevyužíva. Mesačne hradí plné cestovné na dopravu do školy 20 €, a preto pri zvyšovaní výživného súd mal vziať do úvahy jeho náklady na cestovné do školy a nezaoberať sa benefitom, pretože tento v súčasnosti reálne nemá.

Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutých častiach spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určení rozsahu výživného je potrebné vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, medzi ktoré patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka. Ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine rozšírilo východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie takzvanej potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. V tomto prejednanom prípade bolo nepochybne preukázané, že u navrhovateľa došlo od poslednej úpravy výživného vykonanej rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9P 88/2006-24 zo dňa 7.4.2006, kedy bol maloletý a navštevoval 3. ročník základnej školy ku kvalifikovanej zmene pomerov, pretože v súčasnosti je študentom 2. ročníka A. odbornej školy technickej v O., kde študuje odbor programátor CNC a zväračských strojov. Do školy dochádza denne. Pri štúdiu využíva notebook, ktorý má doma k dispozícii. V 3. ročníku štúdia bude absolvovať zväračský kurz, za ktorý sa bude platiť a matka mu šetrí na stužkovú slávnosť, ktorú bude absolvovať vo 4. ročníku. Vo voľnom čase sa venuje volejbalu,

s čím sú spojené náklady na výbavu aj na tréningový proces. Navrhovateľ sa nestravuje v školskej jedálni, preto mu matka zabezpečuje stravu doma a zároveň mu vyčleňuje aj určité finančné prostriedky na vreckové. Vzhľadom k tomu, že od predchádzajúcej úpravy výživného uplynulo obdobie 10 rokov, preto je nesporné, že odôvodnené potreby navrhovateľa sa vekom, rastom, školskou dochádzkou postupne zvyšovali a odvolací súd konštatuje, že odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, teda ide o všeobecne známe skutočnosti, ktoré nie je potrebné osobitne dokazovať s tým, že dokazovať je potrebné len odôvodnené výdavky na výživu dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v tomto veku. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že dary, plnenia počas styku, prípadne úhrada poistného nemajú charakter výživného, pretože z nich nemôžu byť uspokojované potreby detí týkajúce sa stravy, ošatenia, bývania, školskej dochádzky a podobne, a preto ich nie je možné zohľadniť. Súd prvého stupňa pri zisťovaní a hodnotení aj pomerov odporcu správne vychádzal z jeho potencionálnych možností, schopností a majetkových pomerov, pretože v čase predchádzajúcej úpravy výživného v roku 2004 bol nezamestnaný, sociálne odkázaný, v súčasnosti má pravidelný príjem zistený súdom prvého stupňa z potvrdenia od jeho zamestnávateľa a vlastní motorové vozidlo značky Hyundai Accent. Konajúci súd taktiež zistil, že obaja rodičia navrhovateľa sú vlastníkami bytov, v ktorých žijú a majú vyživovaciu povinnosť aj k dcére navrhovateľa, na ktorú odporca prispieva výživným v sume 120 € na základe rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C 28/2013-62 zo dňa 14.11.2013. Odvolací súd po zohľadnení všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania aj odvolacích námietok odporcu dospel k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že výživné 100 € mesačne (denné výživné 3,33 €) vzhľadom na zákonné ustanovenie citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúcich zásad zohľadňuje odôvodnené potreby navrhovateľa a je primerané zárobkovým schopnostiam a možnostiam odporcu aj pri existencii jeho ďalšej vyživovacej povinnosti. Súd prvého stupňa správne vyčíslil dlh na výživnom za preskúmané obdobie a správne rozhodol aj o jeho splatnosti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

Na záver odvolací súd dodáva, že výživné je osobným právom dieťaťa a nakoľko navrhovateľ dovŕšil plnoletosť XX.X.XXXX, zaniklo jeho zákonné zastúpenie matkou, a preto je bežné výživné, ako aj dlžné výživné splatné priamo navrhovateľovi, ktorý je zároveň oprávnený výživné preberať, prípadne vymáhať exekučne vo vlastnom mene.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.